

sökandens ekonomiska bärkraft i fara och innebära att företagets tillgångar förlorar sitt värde. Sökanden har dessutom gjort gällande att kommissionen gjorde en oriktig bedömning när den ansåg att det inte fanns någon särskild ekonomisk kontext eller samhällssammanhang som behövde beaktas med avseende på sökanden.

-
- (¹) Kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (Text av betydelse för EES) (EUT C 298, 8.12.2006, s. 17).
- (²) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 4.1.2003, s. 1).
- (³) Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, s. 2).

Talan väckt den 13 oktober 2009 — Terezakis mot kommissionen

(Mål T-411/09)

(2009/C 312/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ioannis Terezakis (ombud: advokaten B. Lombart)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut i form av en skrivelse daterad den 3 augusti 2009, som sökanden mottog den 10 augusti 2009, att neka sökanden tillgång till delar av och bilagorna till vissa skrivelser som utväxlades mellan Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och det grekiska finansministeriet avseende eventuella överträdelser av skattelagstiftningen i samband med uppförandet av Spata flygplats i Aten, Grekland, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 3 augusti 2009, som delgavs sökanden den 10 augusti 2009, att neka sökanden tillgång till delar av och bilagorna till vissa skrivelser som utväxlades mellan Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och det grekiska finansministeriet avseende eventuella överträdelser av skattelagstiftningen i samband med uppförandet av Atens internationella flygplats i Spata. Sökanden anför följande grunder.

Sökanden hävdar för det första att kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig rättstillämpning och gjorde en uppenbart oriktig bedömning av sakomständigheterna i det omtvistade beslutet, eftersom den tolkade och tillämpade artikel 4.2 första strecksatsen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (¹) på ett felaktigt sätt. Sökanden gör gällande att kommissionen endast åberopade det undantag till allmänhetens tillgång som avser behovet av att skydda affärshemligheter på ett abstrakt sätt, som stöd för att neka utlämnande av delar av de aktuella handlingarna, utan att åberopa särskilda grunder avseende risken för att skyddet för de berörda företagens affärsintressen undergrävs.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen åsidosatte artikel 1 i ovan nämnda förordning, principen i punkten a i denna artikel om största möjliga tillgång till kommissionens handlingar, och gemenskapsdomstolarnas rättspraxis.

Sökanden hävdar därefter att kommissionen gjorde sig skyldig till uppenbart oriktig rättstillämpning när den underlät att informera sökanden om grunderna för sitt beslut. Sökanden gör även gällande att kommissionen åsidosatte motiveringsskyldigheten i artikel 253 EG genom att endast hänvisa till undantagen i artikel 4.2 första strecksatsen i förordning nr 1049/2001 som stöd för att neka tillgång till de begärda handlingarna.

Sökanden hävdar slutligen att kommissionen drog en felaktig slutsats när den fann att bilagorna till de skrivelser som sökanden begärde tillgång till var i sökandens ägo, till följd av en felaktig tolkning avseende att de handlingar som begärdes var identiska med de handlingar som sökanden hade i sin ägo. Sökanden gör följaktligen gällande att det omtvistade beslutet är uppenbart oriktigt, eftersom kommissionen underlät att tillämpa bestämmelserna i förordning nr 1049/2001, och särskilt artikel 4 i densamma.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).

Talan väckt den 14 oktober 2009 — Commissariat à l'énergie atomique (CEA) mot kommissionen

(Mål T-412/09)

(2009/C 312/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Commissariat à l'énergie atomique (CEA) (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna J. García-Gallardo Gil-Fournier, M. Arias Díaz och C. Humpe)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- erkänna mottagandet av ansökan (ansökan, fullmakt, kopior och handlingar) och fastställa att talan kan tas upp till sakprövning,
- pröva ansökan som CEA:s ombud har lämnat in i CEA:s namn och för dess räkning,
- ogiltigförklara, enligt artikel 230 EG, kommissionens beslut — som delgavs CEA genom skrivelse av den 29 juli 2009 — att inte betrakta sådana ersättningar för avgångspension som CEA betalar ut som godkända indirekta kostnader samt att inte bevilja CEA ett certifikat avseende bokföringsmetod, eller
- i andra hand, enligt artikel 238 EG förklara i) att de aktuella ersättningarna utgör godkända kostnader med tillämpning av kontraktsreglerna i Sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling och ii) fastställa att Europeiska gemenskapen har brutit sina kontraktsenliga åtaganden gentemot CEA inom ramen för nämnda ramprogram, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Syftet med denna talan enligt artikel 230 EG är i första hand att förstainstansrätten ska ogiltigförklara kommissionens slutliga beslut, delgivet CEA den 20 juli 2009, att inte betrakta sådana ersättningar för avgångspension som CEA betalar ut som godkända indirekta kostnader samt att inte bevilja CEA ett certifikat avseende bokföringsmetod som CEA ansökt om i syfte att kunna deklarerat sina indirekta personalkostnader för att få återbetalning av utgifter som uppkommit vid genomförande av samfinansierade projekt inom ramen för Sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling.

CEA anser att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och gjort uppenbara felbedömningar av de faktiska omständigheterna när de beslutade att ersättningar vid pensionsavgång inte utgör godkända indirekta kostnader och att kommissionen har åsidosatt principen om god förvaltnings- sed, rättssäkerhetsprincipen, proportionalitetsprincipen och principen om skydd för berättigade förväntningar.

Sökanden yrkar i andra hand att förstainstansrätten på grundval av artikel 238 EG ska fastställa att kommissionen bryter mot sina kontraktsenliga åtaganden gentemot CEA genom att hävda att de aktuella ersättningarna inte kan betraktas som godkända kostnader och således neka återbetalning av dem.

Talan väckt den 14 oktober 2009 — Henkel mot harmoniseringsbyrån — JLO Holding (LIVE)

(Mål T-414/09)

(2009/C 312/59)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Tyskland) (ombud: advokaten C. Milbradt)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Motpart vid överklagandenämnden: JLO Holding Company LLC (Santa Monica, Amerikas förenta stater)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 30 juli 2009 (ärende R 609/2008-1) i den del gemenskapsvarumärke nr 984 245 (LIVE) för tvål, parfym, medel för kropps- och skönhetsvård där förklaras vara upphävt,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om upphävande: LIVE för varor i klass 3 (gemenskapsvarumärke nr 984 245)

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om upphävande av gemenskapsvarumärket: JLO Holding Company LLC

Annulleringsenhetens beslut: Gemenskapsvarumärket förklaras till viss del vara upphävt.

Överklagandenämndens beslut: Annulleringsenhetens beslut upphävs i viss del och gemenskapsvarumärket förklaras till viss del vara upphävt.

Grunder: Åsidosättande av artikel 51.1 a jämförd med artikel 51.2 i förordning (EG) nr 207/2009 ⁽¹⁾, eftersom det är visat att det aktuella varumärket har använts på ett rättighetsgrundande sätt även för varugrupperna tvål, parfym och medel för kropps- och skönhetsvård.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).